

Atreviment

Un relat de: [Àfrika Winslet](#)

Encenies capvespres de roig pujat
rere el núvol de la innocència covarda,
despullaves amb els ulls la preuada lluna
que apareixia ja sobre l'horitzó
gairebé sense ni tocar-la
ni despertar el lleu temor, la breu gosadia
de la teva endimoniada intenció.
Foc que cremes, ardent misteri de solitud i por
que et fa vibrar l'esperit talment com una espelma,
no cerquis allò desconegut,
no busquis allò que no és teu ni mai serà,
no temptis els dits d'Ell que escullen el destí
i suquen la ploma en imaginatius camins enfangats...
no t'apropis tant i no mosseguis
d'aquesta manera tan tímida, tan silent, tan voraç.